

வேதாகமப் பாடங்கள்

“நீதிமார்களுடைய பாதை நடுப்பகல் வரைக்கும்
அதிகமதிகமாய்ப் பிரகாசிக்கிற சூரியப்
பிரகாசம் போ-ருக்கும்.”

தொகுதி 5

தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே ஒப்புரவாகுதல் THE AT-ONE-MENT BETWEEN GOD AND MAN

“தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே. எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவும் அவரே; இதற்குரிய சாட்சி ஏற்றங்காலங்களில் விளங்கி வருகிறது.” “இப்பொழுது ஒப்புரவாகுதலை நமக்குக் கிடைக்கப்பண்ணின நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் நாம் தேவனைப் பற்றியும் மேன்மை பாராட்டுகிறோம்.” 1 தீமோ.2:5,6; ரோமர் 5:11

மறுபதிப்பு : 2009

சென்னை வேதமாணவர் சபை
22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர்,
காலடிப்பேட்டை, சென்னை - 600 019.

STUDIES IN THE SCRIPTURES
VOLUME V

THE AT-ONE-MENT
BETWEEN
GOD AND MAN
Tamil Version

I Edition 2005 - 1000 copies
II Edition 2009 - 1500 copies

NOT FOR SALE

Translated by :
COIMBATORE BIBLE STUDENTS
Retranslated by :
CHENNAI BIBLE STUDENTS
No.22, 1st Street, Rajiv Nagar,
Kaladipet, Chennai-600 019,
India.

அர்ப்பணிப்பு

ராஜாதிராஜாவுக்கும் கர்த்தாதிகர்த்தாவுமானவருக்கும்

புத்திர சுவிகாரத்துக்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கும்
பிரதிஷ்டைக்குட்பட்ட அவருடைய பரிசுத்தவான்கள்
மற்றும்
கர்த்தரை எங்கும் தொழுதுகொள்ளும் விசுவாச வீட்டார்கள்
மற்றும்
தேவனுடைய புத்திரர் வெளிப்படுவதற்கு மிகுந்த ஆவலோடு காத்திருந்து
தவித்து பிரசவ வேதனைப்படுகிற சிருஷ்டிகள் ஆகியோரின் நலன்களுக்காக

இந்தப் பணி அர்ப்பணிக்கப்படுகிறது.

இ இ இ

“தேவனுக்குள்ளே ஆதிகாலங்கள் முதல் மறைந்திருந்த இரகசியத்தினுடைய ஐக்கியம்
இன்னதென்று எல்லாருக்கும் வெளிப்படையாகக் காண்பிக்கறதற்கு,” “அந்தக்
கிருபையை அவர் சகல ஞானத்தோடும் புத்தியோடும் எங்களிடத்தில்
பெருகப் பண்ணினார். காலங்கள் நிறைவேறும்போது
விளங்கும் நியமத்தின்படி சகலமும் கிறிஸ்துவுக்
குள்ளே கூட்டப்படவேண்டு மென்று
தமக்குள்ளே தீர்மானித்திருந்த தம்
முடைய தயவுள்ள சித்தத்
தின் இரகசியத்தை எங்
களுக்கு அறிவித்தார்.”
(எபே. 3:11, 1:8 - 10)

இ இ இ

போதகர் ரசல் அவர்களால் 1899ல் எழுதப்பட்டது.

இ இ இ

வெளியீட்டாளரின் முன்னுரை

சகோதரர் சார்லஸ் டி. ரஸ்ஸல் அவர்கள் எழுதிய “தேவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே ஒப்புரவாகுதல்” என்கிற இந்த ஐந்தாவது தொகுதியின் தமிழாக்கத்தின் திருத்தப்பட்ட பதிப்பை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இதன் ஆசிரியர் வேதாகம ஆதாரத்தைக் கொண்டு பாவத்தினிமித்தம் தேவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே உண்டான பகைமையை நீக்கி கிறிஸ்துவின் மூலம் இருவரும் ஒப்புரவாகுதலை விளக்கியுள்ளார். “எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாக” இயேசு கிறிஸ்து ப-யானார் என்கிற வேதாகம அடிப்படைக் கருத்தையே மறுக்கிற வேத விமர்சகர்கள், பரிணாமவாதிகள், விநோதமான சித்தாந்தவாதிகள் வாழுகிற இக்காலத்தில் சரியான விசுவாசக் கோட்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுதல் அவசியம். ஏனெனில் இது தேவன் ஒரு விசை பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒப்புவித்த மகா பரிசுத்தமான விசுவாச கோட்பாடாகும்.

வேதத்தை ஆழ்ந்து படித்து, அதனுடைய தீர்க்கதரிசனங்களை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிற தேவ பிள்ளைகளுக்கு இந்த புத்தகம் ஓர் இணையற்ற வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே இதை ஜெபத்துடன் வெளியிடுகிறோம்.

- வெளியீட்டாளர்

தேவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே ஒப்புரவாகுதல்

ஆசிரியரின் முன்னுரை

இத்தொகுப்பின் முதல் பதிப்பு முதன்முதல் 1899ல் வெளியிடப்பட்டது. இப்போது அநேக உலக மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பல்வேறு நாகரீகமடைந்த தேசத்தார்களின் கரங்களில் தவழ்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தின் வாயிலாக வேதாகமத்தின் சத்திய கருத்துக்கள் நன்கு விளக்கப்பட்டிருப்பதால் வேதாகமத்தை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள இது மிகச்சிறந்த கையேடு என்று பல கடிதங்கள் வந்தவண்ணமிருக்கின்றன. ஒருசிலர், வேதாகமத்தின் ஒருசில பகுதிகள் மிக ஆழமாக ஆராயப்பட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்கின்றனர். ஒருசிலர் மற்ற பகுதிகள் மிக அனுகூலமான விளக்கத்தைக் கொடுக்கின்றன என்கின்றனர். ஒருசிலர் வேதாகமத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுமே மிகச்சிறப்பாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்றனர். “மாசற்றவரான” இயேசு கிறிஸ்து பெதல்கேமில் அற்புதமான பிறப்பைப் பற்றிய அத்தியாயம் அநேகருக்கு ஆவிக்குரிய புதிய வெளிச்சம் கிடைத்தாகவும், இன்னும் சிலர் அறிவியல்-ன்படியும் புதிய வெளிச்சம் கிடைத்தாகவும் தெரிவிக்கின்றனர்.

இந்த நூல் வெளிவந்து (1899) 19 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், இதனை படித்த அநேக வேத சாஸ்திரிகள் தங்களுடைய கொள்கைகளில் பல தவறுகளுள்ளதை உணர்ந்தனர். திருச்சபையின் பயணத்திற்குரிய திட்டவட்டமான நோக்கம் இன்னதென்று அறிய இந்நூல் வாய்ப்பாக உள்ளது என்று எழுதுகின்றனர். 19 ஆண்டுகள் கழிந்தபின்னரும் மாறிக் கொண்டுவரும் எந்தச் சூழ்நிலைகளிலும் வேதாகமக் கருத்துக்கு எவ்வித மாறுபாடுமின்றி இக்கால வேதமாணவர்களுக்கும் இசைவான கருத்தாக உள்ளது. “ஈடுப - ,”

“சமவிலைக்கிரயம்” என்கின்ற கருத்தே இந்நூ-ன் மையக் கருத்தாக விளங்குகிறது. மீட்பு சம்பந்தப்பட்ட மற்ற எல்லா கொள்கைகளுக்கும் ஆதாரமான கொள்கையான “சமவிலைக்கிரயம்” என்ற கொள்கையே பிரகாசிக்கிறது. அப்போஸ்தலர்கள் நித்திரையடைந்ததி-ருந்து இப்போது வரை நமது மீட்பின் வரலாறு மறைக்கப்பட்டதாயும், மறக்கப்பட்டதாயும் உறக்கத்தி-ருந்தது. முழு வேதாகமக் கொள்கைகளுக்கும் இந்த ஈடுப-யான “சமவிலைக்கிரயமே” திறவுக்கோல் என வேத மாணவர்கள் கண்டறிந்தனர். இதனை சரியாகப் புரிந்து கொண்டால்தான் மற்ற கொள்கைகள் எது சரி, எது தவறு எனப் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

நமது கருத்துக்கள் வேதாகமப் பாடத்தோடு எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்பதை ஆராய்ச்சியோடு கருத்துன்றிப் படிக்கின்றவர்களுக்கு எல்லாம் தெளிவாக விளங்குவதில் ஆச்சரியமில்லை. வேதாகமக் கொள்கையான ஈடுப-, சமவிலைக்கிரயம் என்ற கொள்கையில் எந்தவித மாற்றமும் கிடையாது. காலங்கள் கடந்தாலும் நமது கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. இந்த கொள்கை, காலங்கள் செல்லச் செல்ல பிரகாசமடைவதை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்கிறோம். இந்தப் பாடத்தைப் பற்றிய வேதாகமக் கருத்துக்கள் எக்காலத்திலும் மாறக் கூடியவையல்ல. நாம் தவறு செய்யக் கூடியவர்கள். பரிசுத்தாவியினால் வழி நடத்தப்படுகிற யாவரும் புரியாத பகுதிகளையும் கூட புரிந்து கொள்ளும் நிலைமைக்கு வழி நடத்தப்படுவார்கள் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டுள்ளது. படிப்படியாக, தேவன் தமது திட்டத்தை வெளியரங்கமாக்குவதைக் கண்டு திகைக்க வேண்டியதில்லை. மாறாக, நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இதில் நாம் மன்னிப்பு கேட்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. “மீட்பு,” “சமஈட்டுக்கிரயம்” என்ற கொள்கை மெல்-ய வெளிச்சத்தி-ருந்து தற்போது மிகப்பெரிய பிரகாசமாயிருக்கிறது.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஆதாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததியினருக்கும் ஈட்டுகிரயம் கொடுக்கத் தனது பரலோக மகிமையை விடவேண்டியதாயிற்று என்பதை, இப்பொழுது நாம் பார்க்கிறோம். இதற்காக அவர், ஆவிக்குரிய சபாவத்தை விட்டுவிட்டு

மனித சபாவத்தில் வர வேண்டியதாயிற்று. எப்படியெனில், பூரண மனிதனாகிய ஆதாமுக்கு ஈட்டுக் கிரயம் கொடுக்க ஒரு பூரண மனிதன் தேவைப்பட்டது என, நாம் காண்கிறோம். யோர்தான் நதியில் இயேசு கிறிஸ்து தனது 30ஆம் வயதில் ஞானஸ்நானம் பெற்று, அனைவரையும் மீட்கும் பொருளாக, தம்மை ஈடுப-யாக ஒப்புவித்தார். ஆதாமையும், அவன் சந்ததியையும் மீட்பதற்காக தம்மையே ஏற்ற வேளையில் ஈடுப-யாகச் செலுத்தினார். அவர் சிலுவையில் தனது ஜீவனையே ஈட்டுக்கிரயமாக தியாகம் செய்தார். இதனால் தான், அவர் சிலுவையில் தனது ஜீவனை விடும்போது “எல்லாம் முடிந்தது” என்றார். மனுக்குலத்தின் தந்தையாகிய ஆதாமின் பாவத்திற்கு ஈடாக வேறு எந்த ஈடுப-யும் செலுத்த இயலாது. ஆதாமுக்கு ஈடுப-யாக இயேசு தன்னை செலுத்தியது அப்போதே தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. அவ்வாறு ஈடுப- அப்பொழுதே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பின் ஆதாமும் அவருடைய பாவச் சந்ததியும் இயேசு கிறிஸ்துவை அப்பொழுதே ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்த ஈட்டுக்கிரயமானது ஆதாமுக்காகவும், அவன் சந்ததிக்காகவும் முன்கிரயமாக பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் கொடுத்து வைக்கப்பட்டது. ஏற்ற சமயத்தில், தேவ திட்டத்தின்படி கொடுத்து வைத்த, இயேசு கிறிஸ்துவின் முன்கிரயம் ஆதாமின் சந்ததி கணக்கில் பற்று வைக்கப்படும். நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மரணத்தி-ருந்து எழுப்பப்பட்டவுடன், பூமிக்குரிய ஜீவியத்தில் தேவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவராய் கீழ்ப்படிந்ததற்கு வெகுமதியாக தெய்வீக சபாவத்துடன் கூடிய ஆவியின் சபாவத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டார். “அவரை தேவன் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உயர்த்தி... எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்கு தந்தருளினார்.”

இயேசு பூமியி-ருந்தவரை ஈடுப-யின் விலைக் கிரயத்திற்கு எந்தவித பயனுமில்லை. அவர் தனது சீடர்களைக் கூட பிதாவினிடத்தில் ஐக்கியப்படுத்த முடியவில்லை. எனவே, “நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும், உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப் போகிறேன்” என்றார். மேலும் தொடர்ந்து அவர், “நான் போகாவிட்டால் பரிசுத்தாவி உங்களிடத்தில் வரா” என்றார். நமது கர்த்தர் பரமேறிய

பத்து நாட்களுக்குப் பின்னர், அவர் கட்டளைப்படி அவருடைய சீடர்கள் ஒரு வீட்டின் மேலறையில் கூடினார்கள். அப்பொழுது பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றனர். இதுவே கிறிஸ்துவின் ப-யின் புண்ணியத்தால் அவர்கள் தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதற்கு சாட்சியம் ஆகும். இயேசு தனது ஈடுப-யின் புண்ணியத்தை பிதாவினிடத்தில் கொடுத்து வைத்திருந்தார். அதை அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் கொடுக்கவில்லை. ஏனெனில் அதை வைத்திருக்க அவர்களுக்கு உரிமையில்லை. அது முழு மனுக்குலத்திற்கும் உரிய மீட்புக்கிரயமாகும். நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையின் போது முழு மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிக்கும் ஆசீர்வாதத்தை அவர்கள் தங்களுக்கு உரிமையாக்கிக் கொள்ளவில்லை. தங்கள் மீட்பரோடு இந்தப் பங்கைக் காட்டிலும் பெரிதான பங்கை, சாகாமை போன்ற ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். இந்த ஈட்டுக் கிரயப- ஆதாமுக்கும் அவன் சந்ததிக்கும் கொடுக்க திட்டமிடப் பட்டிருந்தது. ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் ஆதாமும் அவன் முழு சந்ததியும் பாவத்திற்குட்பட்டு பூமிக்குரிய ஜீவியத்தையும், பூமிக்குரிய உரிமைகளாகிய மகிமைகளையெல்லாம் இழந்திருந்தனர். ஈட்டுக்கிரயப- நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகைக்குப் பின்னரே ஆதாமுக்கும் அவன் சந்ததிக்கும் பரிகாரமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அதாவது அவர் தனது இராஜ்ஜியத்தை ஸ்தாபிக்கும்போது, கீழ்ப்படியாத குணமுள்ள மனுக்குலம் முழுவதும் சீர்பொருந்தும்போது அவர்கள் பிதாவுடன் ஒப்புரவாகி நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். எத்தனை பேர் அவருடைய ஈட்டுக்கிரயப-யை விசுவாசித்தார்களோ அவர்கள் அனைவரும் பிதாவினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

இயேசு கிறிஸ்து செலுத்திய ஈடுப- அல்லாமல் திருச்சபையாருக்குரிய அழைப்புக்கு வேறொரு ஈடுப- செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. கிறிஸ்துவின் ஈடுப-யே போதுமானது. ஆனால் திருச்சபையாரோ கிறிஸ்துவைப் போல பிதாவுக்கு மரண பரியந்தம், விசுவாசமும், கீழ்ப்படிதலுமுள்ளவர்களாக இருப்பதை நிரூபித்துக் காட்டவே அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இப்படி நிரூபித்து வாழ்ந்து காட்டுகிறவர்களை, பிதாவாகிய தேவன் இயேசு

கிறிஸ்துவை தலைமையாகக் கொண்ட இராஜ்ஜீக ஆசாரியக் கூட்டத்தில் ஒருவராக ஏற்றுக் கொள்வார். இவர்களே மகிமைக்குரிய பரலோக மணவாளனாகிய கிறிஸ்துவை மணக்கப் போகும் மணவாட்டி வகுப்பார். இவர்களும் கிறிஸ்துவைப் போல பிதாவாகிய தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்தவர்களாயிருக்க வேண்டும். “ப-யினாலே என்னோடு உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டிச் சேருங்கள்.” -சங். 50:5

இப்படிப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள் அழைக்கப்பட்டு தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு விசுவாசமுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டு மகிமையடைந்த மணவாட்டி கிறிஸ்துவுடன் இணைந்து இராஜ்ஜியத்தை ஸ்தாபித்து உலக மக்களை ஆசீர்வதிக்கும் போது தான் உலக இரட்சகருடைய மீட்புக் கிரயப- பூரணப்படும். அப்பொழுதுதான் அவர் முன்கிரயமாக பிதாவிடம் கொடுத்த ஈட்டுக்கிரயப- முழுவதுமாக நிறைவேறித் தீரும். எனவேதான் இயேசு சிலுவையில் தன் ஜீவனை விடும்போது, “பிதாவே என் ஆவியை உம்மிடத்தில் ஒப்படைக்கிறேன்” என்றார். அதாவது எனது ஜீவனை மட்டுமல்ல, என்னுடைய எல்லா உரிமைகளையும் உம்மிடத்தில் ஒப்படைக்கிறேன் என்றார். இந்த சுவிசேஷ யுக முடிவில் நீதியினிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும்போது, அது இனி இரட்சகரின் கணக்கில் இராமல், ஆதாமுக்கும் அவனது சந்ததிக்கும் மாற்றப்படும். அப்போது பிதாவாகிய தேவன் ஆதாமையும் அவன் சந்ததியினரையும் மீட்ட உலக இரட்சகருக்கே பிரஜைகளாக மாற்றி விடுவார். அதன் பின்னரே ஆயிர வருட அரசாட்சி துவங்கும். அப்பொழுது அனைத்துலக மக்களும் கிறிஸ்துவின் மக்களாயிருப்பார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் ஆதாமுக்குள்ளாக இழந்த எல்லாவற்றையும் திரும்பப் பெற்று ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் பாவம், மரணமாகிய அடிமைத்தனத்தி-ருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். இதற்காகவே இயேசு கிறிஸ்து தமது பரம வாசஸ்தலத்தைவிட்டு பாமர மனிதனாக பூமிக்கு வந்தார். ஆனால் 19 நூற்றாண்டுகளாக அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாகிய திருச்சபை வகுப்பாரின் ப-, தங்கள் மீட்பரைப் போல

ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல. ஏனெனில் இயேசு மட்டுமே பரிசுத்தமுள்ளவரும், பாவத்துக்கு விலகினவருமாய் இருந்து சரியான ஈடுப- செலுத்தினார். நாமோ அபூரணராய் குற்றமுள்ளவர்களாய், பாவிகளாய் இருப்பதால் அத்தகைய ஈடுப-யை தேவன் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார். அப்படியானால் தேவன் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க ப-யாக என்ன செய்யலாம் ? இயேசு கிறிஸ்துவோடு நாம் ஆவியின் நிலையை அடைய அனுமதி பெறுவது எப்படி ? தேவனோடு ப-யினால் உடன்படிக்கை செய்தவர்களுக்கு பாவமேயில்லாத இயேசுவின் புண்ணியத்தை ஈடாக ஏற்றுக் கொள்வது தேவ நீதியாகும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்காகவே இயேசு பரிகாரியானார். இயேசு கிறிஸ்துவின் ப-யின் புண்ணியத்தை இவர்கள் மேல்சாட்டுவது அடமானம் வைத்த பொருளுக்கு ஈட்டுக்கிரயம் செலுத்துவதற்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. ஈட்டுக்கிரய ப-க்கு இது எவ்வகையிலும் பொருந்தக் கூடியதே. கிறிஸ்துவின் ஈடுப- முத-ல் திருச்சபையாருக்கு சமன் செய்த பிறகு, ஆயிர வருட அரசாட்சியில் அகில உலக மக்களின் பாவத்திற்கு சமன் செய்வதற்கு எந்த தடையுமில்லை.

திருச்சபையார் தங்களுடைய எல்லா பூமிக்குரிய வாழ்க்கையையும் உரிமைகளையும் விட்டுக் கொடுத்தாக வேண்டும். அவ்வாறு விட்டுக் கொடுக்கும்போதுதான் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராகவும், கிறிஸ்துவுக்குள் புதிய சிருஷ்டிகளாகவும் ஆவிக்குரிய நிலையைப் பெறுவார்கள்.

இந்த அடிப்படையில் கிறிஸ்துவின் நீதியை அநேகருக்கு சமன் செய்து கொடுப்பதால் மனுக்குலம் முழுவதும் முந்தின சீருக்கு கொண்டு வரப்பட்டு ஆசீர்வாதம் பெறுவார்கள். நாமும் கர்த்தருக்குள் நம்மை முழுமனதோடு தத்தம் செய்வதால் இயேசு கிறிஸ்து நமது மாபெரும் மீட்பரும், மத்தியஸ்தரும் மகாபிரதான ஆசாரியருமாகிறார். இவர்கள் பரிசுத்தாவியைப் பெற்று தேவ சபாவத்திற்கு மாறி, பிதாவினிடத்திற்குச் செல்லக் கூடியவர்களாக மாற்றப்படுவார்கள். இவர்கள் பூமியை விட்டு ஆவிக்குரிய நிலையில் பிதாவிடத்திற்குச் செல்வார்கள். இவர்கள் எல்லாருக்கும் இயேசுவே தலையாக இருப்பார். மற்ற மனுக்குல மக்கள் பூரண மனித சபாவத்தைப் பெற்று பூமியில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்.

இயேசுவின் தியாகப-யில் திருச்சபையாரும் பங்கடைவார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய எல்லா உரிமைகளையும், உடைமைகளையும் தேவனுக்குத் தத்தம் செய்தால் அப்படியாகும். தேவனுடைய பிரதான ஆசாரியர் தம் ப-யோடு திருச்சபையாரின் ப-யையும் தேவனுக்கு ஒப்புக் கொடுப்பார். இப்படியாக “கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் குறைவானதை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும்.” அவரோடு கூட நாம் பாடுபட்டால் அவரோடு கூட ஆளுகையும்செய்வோம். ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் மரித்த பின்னர்தான் இந்த உன்னத நிலையை அடைவார்கள். அவர்கள் மரிக்கும் தறுவாயில்தான் தெய்வ நீதியில் அவர்களுடைய குறைவை கிறிஸ்து தமது நீதியைக் கொடுத்து சரி செய்வார். புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளின்படி ஆதாமிடமிருந்து மீட்டுக் கொள்ளப்பட்ட திருச்சபையாரை கிறிஸ்து தம் நீதியினால் ஒப்புரவாக்குகிறார்.

இதே தொகுதியை நாம் மீண்டும் எழுத முற்பட்டால், அநேக மாறுதல்களை செய்ய வேண்டியிருக்காது. ஏதோ இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக சிறிய மாறுதல் செய்ய நேரிடும். இதை வாசகர்கள் தங்கள் கவனத்தில் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் சொல்லப்பட்ட கருத்திற்கோ, விளக்கத்திற்கோ எக்காலத்திலும் மாற்றம் தேவைப்படாது. இப்போது எழுதினாலும் வாசகர்களுக்கு நாம் ஏற்கனவே தெளிவாக்கிய அந்த கருத்துக்களில் மாற்றம் இராது.

புதிதாக சில விளக்கவுரைகள் பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்டாலும் வாசகர்கள் அதை வாசிக்க வேண்டுகிறேன். ஆனாலும் ஆசிரியரின் முன்னுரையை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிதாகப் படிப்பவர்கள் இதே ஆவலோடு ஆறாவது தொகுதியின் முன்னுரையையும் படிக்க வேண்டுகிறேன்.

கர்த்தருக்குள் உங்கள் உடன் ஊழியன்,

புரூக்கி-ன், நியூயார்க்.

சார்லஸ் டி ரஸ்ஸல்

அக்டோபர் 1, 1916